EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

{SWD(2020) 154 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der finder anvendelse på regionerne i EU's yderste periferi, herunder De Kanariske Øer, tillader i princippet ingen forskelle i beskatningen af henholdsvis lokale varer og varer, der kommer fra Spanien eller andre medlemsstater. Artikel 349 i TEUF giver mulighed for at træffe særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i EU's yderste periferi på grund af forhold, som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling og påvirker deres økonomiske og sociale situation.

Forslaget vedrører en rådsafgørelse, der skal erstatte Rådets nuværende afgørelse nr. 377/2014/EU af 12. juni 2014[1]. I henhold til denne afgørelse, der er vedtaget på grundlag af artikel 349 i TEUF, har Spanien bemyndigelse til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelse for eller nedsættelser af afgiften "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" (herefter "AIEM") for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer.

AIEM er en indirekte statsafgift, der opkræves i et enkelt led ved leverancer af varer på De Kanariske Øer. Gennem de specifikke foranstaltninger i afgørelse nr. 377/2014/EU er der blevet skabt en form for differentieret afgift, der begunstiger den lokale fremstilling af visse varer. Denne afgift er en statsstøtte, der i øjeblikket ydes af de spanske myndigheder inden for rammerne af afdelingen om regionalstøtte i den generelle gruppefritagelsesforordning[2].

Formålet med denne foranstaltning er at kompensere producenter på De Kanariske Øer for de vedvarende begrænsninger, der er forbundet med den afsides beliggenhed, afhængigheden af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre, det lokale markeds begrænsede størrelse og den begrænsede eksportaktivitet. Kombinationen af disse begrænsninger betyder, at produktionsomkostningerne og dermed kostprisen for lokalt producerede varer er højere, således at de lokale producenter uden særlige foranstaltninger vil være mindre konkurrencedygtige end producenter fra det europæiske fastland, selv når der tages hensyn til de omkostninger, der er forbundet med transporten til De Kanariske Øer. Dette vil således gøre det vanskeligere at opretholde en lokal produktion. De særlige foranstaltninger er udformet med henblik på at styrke det lokale erhverv ved at kompensere producenterne for ekstraomkostninger og derved skabe lige vilkår.

Den 24. april 2019 anmodede Spanien Kommissionen om en forlængelse af anvendelsesperioden for afgørelse nr. 377/2014/EU.

For så vidt angår anmodningen om en forlængelse af anvendelsesperioden for afgørelse nr. 377/2014/EU iværksatte Europa-Kommissionen en ekstern undersøgelse for at få vurderet den aktuelle ordning og de potentielle virkninger af eventuelle alternativer i perioden efter 2020, herunder det alternativ, som nærværende forslag bygger på. På grundlag af denne

[1] Rådets afgørelse nr. 377/2014/EU af 12. juni 2014 om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer (EUT L 182 af 21.6.2014, s. 4).

[2] Den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108) er det EU-retsgrundlag, i medfør af hvilket AIEM-statsstøtteordningen er tilladt i henhold til EU-reglerne.

undersøgelse mener Kommissionen, at det er berettiget at indrømme den ønskede forlængelse med forbehold af visse ændringer af den eksisterende ordning.

Dette forslag indebærer derfor en fastlæggelse af den retlige ramme for AIEM fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2027 med revisioner af de nuværende ordninger for at gøre ordningen mere fleksibel og gennemsigtig.

De foreslåede ændringer er i forhold til den nuværende ordning som følger:

(a) Revision af kriterierne for udpegningen af støtteberettigede varer.

I den reviderede ordning foreslås en ny metode til udpegning af de varer, som der ydes støtte til gennem den særlige afgiftsordning. Frem for den nuværende tilgang, hvor hver enkelt vare er nævnt udtrykkeligt i afgørelsen (på grundlag af koder fra KN4 til Taric 10), angives kun de støtteberettigede varekategorier (KN4) i den foreslåede afgørelse, mens de nationale myndigheder angiver særlige varer (KN8 eller højere) i deres retlige og administrative rammer.

De spanske myndigheder har anmodet om at lade 99 varekategorier, der henhører under positioner i det harmoniserede system[3] i overensstemmelse med de fire cifre i den kombinerede nomenklatur, drage fordel af denne foranstaltning. Kommissionen godkender listen i bilag I, da disse varekategorier overholder kriterierne for støtteberettigelse.

Varerne udvælges på grundlag af følgende kriterier:

– der er en lokal produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 5 %

– der forekommer en betydelig import af varer (herunder fra Spaniens fastland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 10 %

– den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger, der øger kostprisen i forhold til varer, der er produceret andre steder, og det gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige.

Der kan afviges fra markedsandelstærsklen i behørigt begrundede tilfælde, som omfatter arbejdskraftintensiv produktion, produktion, der på anden vis er af strategisk betydning for den lokale udvikling, produktion, der er eksponeret for konjunkturudsving, produktion, der er beliggende i særligt ugunstigt stillede områder, og produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser.

(b) Revision af mekanismer til fastlæggelse af den højst tilladte forskel.

Med den reviderede ordning skal ordningerne om fastlæggelsen af differentierede afgiftssatser forenkles ved at erstatte de nuværende fire lister over varer med en enkelt liste med en enkelt øvre tærskel på 15 % som den højst tilladte forskel for alle de varer, der er opført i bilag I til den nye afgørelse.

De spanske myndigheder vil afgøre, hvad der vil være en passende procentsats for hver vare, og indgive disse oplysninger til Kommissionen, inden den nye rådsafgørelse træder i kraft.

[3] Den kombinerede nomenklatur (KN) er et værktøj til tarifering af varer, der anvendes i den fælles toldtarif og reguleres ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif. Den er baseret på nomenklaturen i det harmoniserede system, der opretholdes af Verdenstoldorganisationen (WCO). Dens tariferingspositioner består af fire cifre.

Ikke desto mindre bør det årlige kvantitative loft på 150 mio. EUR anvendes for udeblevne indtægter, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

Denne liste over varer og den højst tilladte forskel tjener til at opfylde målet med artikel 349 i TEUF, dvs. vedtage særlige foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige forhold for De Kanariske Øer som en region i den yderste periferi og samtidig ikke fordreje konkurrencen på en måde, der risikerer at underminere det indre marked.

(c) Reviderede overvågningsordninger.

Dette forslag sigter også mod at mindske den byrde, der er forbundet med hyppig revurdering, og øge anvendeligheden og effektiviteten af overvågnings- og evalueringsaktiviteterne. Der foreslås derfor en standardiseret struktur for indberetning på grundlag af et harmoniseret sæt indikatorer, der er fælles for alle de regioner i EU's yderste periferi, som drager fordel af en særlig afgiftsordning.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I meddelelsen fra 2017 "Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi"[4] bemærkes det, at regionerne i den yderste periferi fortsat står over for store udfordringer, hvoraf mange er vedvarende. I meddelelsen præsenteres Kommissionens tilgang til at støtte disse regioner i at bygge videre på deres enestående aktiver og udpege nye sektorer, som kan skabe vækst og beskæftigelse.

I denne forbindelse er formålet med dette forslag at støtte Spaniens regioner i den yderste periferi i at bygge videre på deres aktiver for at fremme væksten og beskæftigelsen i den lokale sektor. Dette forslag supplerer det særlige program til løsning af områdets problemer som følge af dets afsides beliggenhed og status af øsamfund (POSEI)[5], som målretter støtte til den primære sektor og produktionen af råvarer, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)[6] og midlerne fra den supplerende særlige tildeling under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)[7].

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget stemmer overens med strategien for det indre marked fra 2015[8], hvor Kommissionen satte sig for at skabe et stærkere og mere retfærdigt indre marked til gavn for alle interessenter. Et af målene med den foreslåede foranstaltning er at mindske ekstraomkostningerne, som hæmmer den fulde deltagelse i det indre marked for virksomheder i den yderste periferi. Da de berørte produktionsmængder er begrænsede, og AIEM-afgiftens anvendelsesområde er begrænset til De Kanariske Øer, forventes der ingen negative konsekvenser for den gnidningsløse funktion af det indre marked.

---

4 COM(2017) 623 final.

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013.

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

8 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015) 550 final), s. 4.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er artikel 349 i TEUF. Denne bestemmelse sætter Rådet i stand til at vedtage særlige bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af traktaterne i regionerne i EU's yderste periferi.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Rådet har enekompetence til på grundlag af artikel 349 i TEUF at vedtage særlige foranstaltninger med henblik på at tilpasse anvendelsen af traktaterne, herunder de fælles politikker, i regionerne i EU's yderste periferi på grund af de vedvarende begrænsninger, der påvirker disse regioners sociale og økonomiske situation. Dette gælder også for indrømmelse af undtagelser fra artikel 110 i TEUF. Forslaget til Rådets afgørelse er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union. Den foreslåede ændring går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at afhjælpe de pågældende problemer og på den måde nå traktatens mål om et velfungerende og effektivt indre marked.

- **Valg af retsakt**

Forslag til Rådets afgørelse til erstatning for Rådets afgørelse nr. 377/2014/EU.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

AIEM-ordningens anvendelsesområde imødekommer på tilfredsstillende vis de berørte økonomiske aktørers behov. Formålet med den særlige AIEM-ordning er at støtte lokale varer ved at mindske den forskel i konkurrenceevnen for lokale varer og varer produceret uden for øerne, der skyldes øgede produktionsomkostninger som følge af de vedvarende begrænsninger, som De Kanariske Øer påvirkes af. AIEM-ordningen kompenserer kun for en del af de anslåede ekstraomkostninger. I gennemsnit dækker den reducerede sats omkring en fjerdedel af ekstraomkostningerne, men målt i beløb udgør den samlede kompensation — målt i forhold til de samlede opkrævede afgifter ved indførsel — kun 14 % af de samlede ekstraomkostninger. I den henseende mindsker AIEM hovedsageligt en tilbagegang for de lokale erhverv på De Kanariske Øer frem for i stort omfang at bidrage til udvikling og vækst.

Ifølge resultaterne af den kvantitative dataanalyse af den eksterne undersøgelse anslås det, at de lokale erhvervssektorers resultater ville have været betydeligt dårligere uden AIEM-støtten. Omkring en tredjedel af værdien af de varer, som AIEM-støtten ydes til, (ca. 570 mio. EUR) er i teorien blevet muliggjort af mekanismen for differentierede afgiftssatser, hvilket har haft positiv indvirkning på beskæftigelsen — siden 2014 er der registreret en stigning på næsten 2 000 beskæftigede i AIEM-sektorerne — og på antallet af aktive virksomheder, som er steget med ca. 300 i samme periode. Der er ikke dokumenteret fordele for den samlede investeringsværdi og diversificeringen af produktionen. Hvad angår effektiviteten er resultatet af den særlige ordning overordnet set positivt med et forhold på næsten 1:3 mellem

foranstaltningens "omkostninger" (de udeblevne skatteindtægter) og den yderligere lokale produktion, som den eventuelt muliggør.

- **Høringer af interesserede parter**

Samlet set blev 120 interessenter hørt som led i den eksterne undersøgelse til støtte for analysen af den nuværende ordning. I høringerne deltog Kommissionens relevante tjenestegrene og repræsentanter for Spanien.

Der blev i forbindelse med høringerne lagt vægt på at sikre en passende dækning af og balance mellem de relevante interessenter, herunder både repræsentanterne for de lokale erhvervssektorer — dvs. dem, der drager fordel af de særlige ordninger — og de handels- og servicesektorer, der direkte eller indirekte berøres af ordningerne.

- **Konsekvensanalyse**

Dette initiativ er udarbejdet som en opfølgningsproces: en efterfølgende evaluering af den nuværende ordning tæt fulgt af en fremadrettet vurdering. En sådan vurdering af de potentielle virkninger af en videreførelse og eventuel ændring af den nuværende ordning er blevet indarbejdet i et analysedokument, inklusive et evalueringsbilag. Dette dokument er baseret på en ekstern undersøgelse og de oplysninger, som medlemsstaten har indsendt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Overvågningen af, hvordan undtagelsen gennemføres og fungerer, vil som hidtil påhvile de spanske myndigheder og Kommissionen.

De spanske myndigheder vil blive bedt om at indgive en rapport inden den 30. september 2025 for perioden 2019-2024. Rapporten skal indeholde følgende: oplysninger om ekstraomkostninger ved produktionen, økonomiske forvridninger og indvirkning på markedet, oplysninger til evalueringen af virkning, effektivitet og sammenhæng med andre EU-politikker og oplysninger om lovgivningens fortsatte relevans og EU-merværdi.

I forbindelse med indberetningen bør der også indsamles input fra alle relevante interessenter for så vidt angår niveauet for og udviklingen i deres øgede produktionsomkostninger, efterlevelsesomkostninger og eventuelle oplevede markedsforvridninger.

For at sikre, at de oplysninger, som de spanske myndigheder indsamler, indeholder de data, der er nødvendige for, at Kommissionen kan træffe en kvalificeret beslutning om ordningens gyldighed og levedygtighed i fremtiden, vil Kommissionen udarbejde specifikke retningslinjer for den fornødne information. Sådanne retningslinjer vil i videst muligt omfang også gælde for andre lignende ordninger for regionerne i EU's yderste periferi, som reguleres af lignende lovgivning.

Dette vil sætte Kommissionen i stand til at vurdere, om de forhold, der ligger til grund for undtagelsen, stadig er til stede, om den afgiftsmæssige fordel, som Spanien indrømmer, stadig

er rimelig, og om der findes alternativer til afgiftsmæssige undtagelser, idet den internationale dimension tages i betragtning.

Overvågningsrapportens struktur og påkrævede data fremgår af bilag II, der er vedlagt forslaget. Når de spanske myndigheder indgiver overvågningsrapporten, evaluerer Kommissionen virkningerne af de differentierede satser og vurderer, om der er behov for ændringer.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Denne del er ikke relevant, da artiklerne er umiddelbart forståelige.

2020/0163 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[9],

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 349 i TEUF skal Rådet, under hensyntagen til de strukturelle sociale og økonomiske begrænsninger i regionerne i den yderste periferi, herunder deres afsides beliggenhed, økarakter, lille areal, vanskelige topografiske forhold og deres økonomiske afhængighed af nogle få varer, vedtage særlige foranstaltninger, der navnlig tager sigte på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaterne i de pågældende regioner, herunder fælles politikker.

(2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger for at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaten i disse regioner. Disse foranstaltninger skal vedtages under hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, uden at de underminerer fællesskabsrettens, herunder det indre markeds og de fælles politikkers, integritet og sammenhæng.

(3) De Kanariske Øers økonomiske afhængighed af servicesektoren og især turismen, målt ved denne sektors andel af regionens BNP, udgør en betydelig begrænsning. Denne sektor spiller en betydelig større rolle i De Kanariske Øers økonomi end industrisektoren.

(4) Den afsides beliggenhed og økarakter, der er typisk for øgrupper, begrænser den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser og er De Kanariske Øers næststørste begrænsning. Øernes beliggenhed øger deres afhængighed af luft- og søtransport. Transporten til, fra og på denne afsidesliggende øgruppe med økarakter øger produktionsomkostningerne for de lokale erhverv yderligere. Produktionsomkostningerne er større, fordi disse transportformer er mindre effektive og dyrere end vej- eller jernbanetransport.

(5) Denne afsides beliggenhed fører også til højere produktionsomkostninger på grund af øernes afhængighed af import af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre og vanskelighederne forbundet med levering af produktionsudstyr.

[9] EUT C af , s. .

(6) Markedets ringe størrelse og den begrænsede eksportaktivitet tillige med det forhold, at der er tale om en geografisk fragmenteret øgruppe, samt forpligtelsen til at opretholde diversificerede, små produktionslinjer for at opfylde et lille markeds behov begrænser mulighederne for at opnå stordriftsfordele.

(7) Det er i mange tilfælde vanskeligere eller dyrere at erhverve specialiserede tjenesteydelser og vedligeholdelsesarbejder på De Kanariske Øer og at videreuddanne mellemledere og teknikere, og det samme gælder mulighederne for at give opgaver i underentreprise eller ekspandere uden for det regionale marked. Desuden giver de begrænsede distributionsmuligheder anledning til opbygning af for store lagre.

(8) På miljøområdet medfører bortskaffelsen af industriaffald og behandlingen af giftigt affald højere miljøomkostninger. Disse omkostninger er højere, fordi der kun findes genbrugsanlæg for visse varer, og fordi affald skal fragtes, således at det kan blive behandlet uden for De Kanariske Øer.

(9) En grundig gennemgang af situationen bekræfter, at Spaniens anmodning om forlængelse af bemyndigelsen til at anvende en afgiftsordning for en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelser til fordel for lokale varer, bør imødekommes.

(10) AIEM-afgiften er led i målsætningen om en autonom udvikling af industriproduktionen på De Kanariske Øer og en diversificering af øernes økonomi.

(11) Ved Rådets beslutning 2002/546/EF af 20. juni 2002, der blev vedtaget på basis af EF-traktatens artikel 299, blev Spanien bemyndiget til indtil den 31. december 2011 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af afgiften "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" ("AIEM") for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til beslutningen indeholder en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt producerede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 5, 15 eller 25 procentpoint.

(12) Rådets afgørelse nr. 895/2011/EU af 19. december 2011 ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode indtil den 31. december 2013.

(13) Rådets afgørelse nr. 1413/2013/EU af 17. december 2013 ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode indtil den 30. juni 2014.

(14) Ved Rådets afgørelse nr. 377/2014/EU af 12. juni 2014 fik Spanien bemyndigelse til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af AIEM-afgiften for visse varer, som produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til afgørelsen indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften.

(15) Den højst tilladte differentierede sats, der må anvendes på de pågældende industrivarer, er 15 %. I overensstemmelse med nærhedsprincippet vil de spanske myndigheder træffe afgørelse om en passende procentsats for hver vare. Den tilladte differentierede afgiftsforskel bør ikke overstige de påviste ekstraomkostninger. Ikke desto mindre bør denne skattemæssige fordel være underlagt en årlig grænse på 150 mio. EUR, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

(16) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og for at sikre fleksibilitet kan de spanske myndigheder ændre varerne og deres tilladte differentierede afgiftsforskel for at afspejle de faktiske ekstraomkostninger, der er forbundet med at producere sådanne varer på De Kanariske Øer. I den forbindelse bør de spanske myndigheder have

mulighed for at anvende lavere differentierede satser og fastsætte en minimumsafgift på visse varer, hvis det er nødvendigt, forudsat at alle ændringer er i overensstemmelse med formålet med artikel 349 i TEUF. Enhver ændring i listen over varer bør baseres på følgende kriterier for støtteberettigelse: der er en lokal produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 5 %, der forekommer en betydelig import af varer (herunder fra Spaniens fastland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 10 %, og den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger, der øger kostprisen i forhold til varer, der er produceret andre steder, og det gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige.

(17) Der kan afviges fra markedsandelstærsklen i behørigt begrundede tilfælde, som omfatter: arbejdskraftintensiv produktion, produktion, der på anden vis er af strategisk betydning for den lokale udvikling, produktion, der er eksponeret for konjunkturudsving, produktion, der er beliggende i særligt ugunstigt stillede områder, og produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser. Det bør være muligt for de spanske myndigheder at foretage ændringer i listen over varer og deres tilladte differentierede afgiftsforskel, forudsat at alle ændringer er i overensstemmelse med formålet med artikel 349 i TEUF.

(18) Målsætningerne om at fremme den socioøkonomiske udvikling på De Kanariske Øer afspejles på nationalt plan i formålet med afgiften og fordelingen af afgiftsprovenuet. Det er en juridisk forpligtelse at indregne provenuet af denne afgift i De Kanariske Øers økonomiske og skattemæssige system og anvende den til en strategi for økonomisk og social udvikling gennem fremme af lokale aktiviteter.

(19) Fritagelserne for eller nedsættelserne af AIEM-afgiften bør finde anvendelse i syv år. For at sætte Kommissionen i stand til at vurdere, om de betingelser, der ligger til grund for bemyndigelsen, fortsat er opfyldt, bør Spanien indgive en overvågningsrapport til Kommissionen inden den 30. september 2025.

(20) Denne afgørelse gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 107 og 108 i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Uanset artikel 28, 30 og 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bemyndiges de spanske myndigheder til indtil den 31. december 2027 at indrømme en fuldstændig fritagelse for eller nedsættelse af afgiften "Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)" for varer, der er omfattet af de i bilag I anførte kategorier, og som fremstilles lokalt på De Kanariske Øer. Disse fritagelser skal indgå i en strategi for økonomisk og social udvikling på De Kanariske Øer og bidrage til at fremme lokale aktiviteter.

2. Anvendelsen af den fuldstændige fritagelse eller nedsættelse som nævnt i stk. 1 må ikke føre til forskelle på over 15 % for de varer, der er omfattet af de i bilag I anførte kategorier.

Spanien sikrer, at den anvendte fritagelse eller nedsættelse for varer ikke overstiger den procentsats, der er strengt nødvendig for at opretholde, fremme og videreudvikle de lokale aktiviteter. Den tilladte differentierede afgiftsforskel må ikke overstige de påviste ekstraomkostninger.

3. Denne skattemæssige fordel er underlagt en årlig grænse på 150 mio. EUR, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

Artikel 2

Varerne, der er nævnt i denne afgørelses artikel 1, stk. 1, skal udvælges under hensyntagen til følgende kriterier:

a) der er en lokal produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 5 %

b) der forekommer en betydelig import af varer (herunder fra Spaniens fastland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 10 %

c) den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger, der øger omkostningen sammenlignet med produktionen af varer andre steder, og det gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige.

Der kan afviges fra markedsandelstærsklen, der er nævnt i litra a) og b) i behørigt begrundede tilfælde, som omfatter:

i) arbejdskraftintensiv produktion

ii) produktion, der på anden vis er af strategisk betydning for den lokale udvikling

iii) produktion, der er eksponeret for konjunkturudsving

iv) produktion, der er beliggende i særligt ugunstigt stillede områder

v) produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser.

Artikel 3

Senest den 1. januar 2021 meddeler de spanske myndigheder Kommissionen den foreløbige liste over varer, for hvilke der indrømmes fritagelse eller nedsættelse. Disse varer skal være omfattet af de varekategorier, der er opført i bilag I til denne afgørelse. De spanske myndigheder kan foretage ændringer i listen over varer, forudsat at Kommissionen underrettes om alle relevante oplysninger.

Artikel 4

Senest den 30. september 2025 indgiver Spanien en rapport til Kommissionen, for at denne kan vurdere, om de betingelser, der ligger til grund for bemyndigelsen i denne afgørelses artikel 1, fortsat er opfyldt. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er påkrævet i henhold til bilag II.

Artikel 5

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2021.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne

Formand